отъ Витанъ

Добръ юнакъ и ясно сълнце

~~Похвалили се добръ юнакъ~~

Въ кавда той кулеро,
Слънцу вечеръ на кладенци
а зарани на кладенци
и прѣдъ моми прѣдъ момци

Че си мога добра коня

Те надбърдва ясно сълнце ако би се надхватали
+ Досула го сълнцу сестра

Сълнцу сестра убивила

та брату си обадила

Оженило е ясно сълнце

Продумало е добръ юнакъ
на юнаку тихом дума, отма чаде добръ юнак
ти си имаш добра коня и си имаш мила сестра
двама би се надхватали

двама би се надбърдвали +

Говорило ясно сълнце

Тамо болѣ на игрока

Добръ юнакъ съ добра коня

та се двама надбърдвали

Тамъ сълнце на обѣда

Добръ юнакъ ~~бор на младина~~

Добри коне вурда коня
и по седла да ловила
~~Ѿ залазе тие добрина~~
~~Ѿ прошвам мали и бесиш~~
~~Добръ юнакъ сестра~~

~~сълнце отма~~ и Замина

Исправи се кимдия

Събуди се добръ юнакъ. Конче прича и подумва. Добръ юнак тежко заспа
+ Пойвалъ е сбира слъди роми
и си роми добра коня
Ѿ ~~Ѿ~~ сам сълтан убивила

- Отиде му добра коня

* Та се вадсе ~~тие~~ прѣтурсе

~~Ѿ~~ надбърда ясно сълнце

Тамъ сълнце на ~~прѣвна~~ заседа

Добръ юнакъ сълнцу въ кърчи

Посрѣщнъ го сълнцу сестра

Гроби му добра коня

Чеде го у ядъри

Добръ юнакъ на чердъци

Добръ юнакъ и ясно сълнце

Похвалили се добръ юнакъ
Слънцу вечеръ на кладенци
а зарани на кладенци
и прѣдъ моми и прѣдъ момци
Че си мога добра коня

+ако си те въ надбърдвали
Ще ти Вземе добръ коня
Ако мога ~~тие~~ надбърдвали
Ще ми Вземе мила сестра

Та надбърдва ясно сълнце
това кайде не почнали
ми него се надбърдали
ми Вовке брат не ми си

Тежко Добръ юнакъ
Тежко Добръ юнакъ
Тежко Добръ юнакъ